

Ola Magnell, Vargarnas Vår

Nr du str utan std
I en stad som r dd
Och inte ens vet hur du mr
Nr det finns framgng
Men inte nn krlek att f

Nr du inte fr frid
Fast du borde ha tid
Att vila och vrda ett sr
r det Gud som r fj
Och du som r dr
Fr att Ira dej g

Nr en ulv brjar yla
I bitande kyla
Och vnder dej ryggen och gr
Sen ropen p hjlp
Tystats ned till en plgsam niv

Och nr barnet som lmnas
I sticket vill hmnas
Bde p vargar och fr
D r det fr sent
Att sja "gement"
Och fr tidigt att st

P egna ben, p egna ben
Vinden sliter och slr
Och man mste bli stark dr man str
P egna ben, p egna ben
Vad du n gr fr
Blir vnskapen svr fr
Nu r det vargarnas vr

Du hller dej undan
Uppe p tundran
Dr stormen r piskande svr
Sen du sett alla skymtar
Av mening bli krympande sm

P hll hrs en hund
Och du vilar en stund
Drevet har tappat ditt spr
Hr har du din bdd nu
Fr sent att bli rdd nu
En gng mste man st
P egna ben, p egna ben
Vinden sliter och slr
Och du fick dina slag men du str
P egna ben, p egna ben
Vad du n str fr
Blir vnskapen svr fr
Nu r det vargarnas vr

P egna ben, p egna ben
Du fr ta vad du fr
Och du mste bli stark dr du str